

ÜNNEPRE ÖLTÖZTETVE

*A Pannonhalmi Bencés
Gimnázium új díszterme*

Szöveg MIZSEI ANETT
Építész GUTOWSKI ROBERT
Fotó BUJNOVSZKY TAMÁS

HOSSZÚ TÁVON VALÓ GONDOLKODÁS ÉS MULTIFUNKCIONALITÁS: KÉT ALAPPILLÉR ABBAN
A TERVEZÉSI FOLYAMATBAN, AMELY SORÁN A PANNONHALMI BENCÉS GIMNÁZIUM, EGYHÁZZENEI
SZAKKÖZÉPISKOLA ÉS KOLLÉGIUM EGYKORI TORNATERMÉT GUTOWSKI ROBERT ÉS
MUNKATÁRSAI NAGYVONALÚ KÖZÖSSÉGI TÉRRÉ ALAKÍTOTTÁK.

Az iskolai élet meghatározó és közösségformáló eseményei mellett mozira, klasszikus konferenciateremre, előadótérre, illetve az intézmény profiljából adódóan koncertteremre is szüksége volt a gimnáziumnak. Az egykori tornaterem átalakítása egy újabb láncszeme a pannonhalmi bencés központ fejlesztésének. A régi funkció közel két évvel ezelőtt költözött ki az ugyanezen építésziroda által tervezett önálló, a főépülethez pinceszinten csatlakozó tornacsarnokba. Ez a mostani átalakítás látszólag kicsi, mégis fontos lépés egy huszonegyedik századi iskola identitása felé.

A fenti funkcionális igényekből adódóan az akusztika volt a húzóágazat. A meglévő, adottságként kapott épületkubus vizsgálata és újratervezése tehát ebből indult ki. Az első és a legfontosabb pont a térerányok alkalmassá tétele volt – ez vagy a tetőt elbontva és megemelve, vagy a földszinti terem padlószintjének mélyítésével történhetett. Utóbbira különösebb nehézség

nélkül kínálkozott megoldás: a huszadik század közepén az eredeti épülethez – tervezői Hidas Lajos és Kiss Tibor voltak – hozzáépített terem alapozási síkja szerencsére megegyezett a régi szárnyéval. A meglévő épületkontúr ezzel olyan keretet biztosított, ami egy nagyon koherens, józan, szerény, belülről építkező koncepcióhoz vezetett. Hogyan máshogy is lehetne leképezni egy iskola legjobb értelemben vett „iskolaságát”?

Hagyományos, „shoebox” típusú akusztikus tér jött tehát létre a meglévő szerkezeteken belül. Fa felületekkel és finoman törtvonalú kontúrokkal a tervező kiegyensúlyozott, barátságos kamaratermet alkotott. A megnövelt belmagasságú tér felső szintjén a színpad felett egy karzatot, a terem túlsó végében pedig a technikai fülkét és vetítőrendszereket helyezték el. A fényviszonyok kétféle árnyékoló- és sötétítőrendszerrel szabályozhatók. A fa felületképzés a színpad környezetében reflektorburkolatként, a nézőtér körül pedig változó mélységű lamel-

A huszadik század közepén az eredeti épülethez hozzáépített terem alapozási síkja szerencsére megegyezett a régi szárnyéval

A fényviszonyok kétféle árnyékoló- és sötétítőrendszerrel szabályozhatók

A huszadik század közepén az eredeti épülethez hozzáépített terem alapozási síkja szerencsére megegyezett a régi szárnyéval

A megnövelt belmagasságú tér felső szintjén a színpad felett egy karzatot helyeztek el, a diffúzorként működő burkolatok távolról és óvatosan, de őrzik az emléket az egykor lambériával burkolt tornateremnek

lák formájában jelenik meg a különböző hangok frekvenciáinak megfelelően. E diffúzorként működő burkolatok távolról és óvatosan, de őrzik az emléket az egykor lambériával burkolt tornateremnek, az iskola életében és saját „legendariumában” oly sok fontos eseményhelyszínnek.

Legyen bár befelé forduló és mértéktartó, reprezentatív funkciója és a meglévő épülethez való csatlakozása miatt a projekt néhány ponton nagyon finoman, inkább csak jelzésértékűen, de kilép a csarnok belső teréből. A kert felé a backstage kapuja adja az összeköttetést. A főépület aulájának és a díszteremnek a közös falán megjelenik a belső faburkolat, mintegy megmutatva a térbe helyezett „kapszula” oldalát. A régi szárnyat csak kisebb beavatkozásokkal érintették a pincszinten, ahol a későbbiekben kiszolgáló terek, zenészpihenő és stúdiószoba létesülhet. A távolabbi tervek közt szerepel a tetőtéri kiállítóterem leköltöztetése és csatlakoztatása a rendezvényteremhez, ezzel felszabadítva a legfelső szintet további kollégiumi férőhelyek számára.

A nézőkkel való feltöltés, amely ráadásul a meglévő adottságokból fakadóan csak egy oldalról lehetséges, a funkciók váltakozása, a backstage-ben a hangszerek tárolása és manipulációja, a zenészek és technikusok mozgatása felér egy közlekedési csomóponttal. Esztétikája és a kortárs koncerttermekkel egyenértékű hangzásvilága mellett bámulatra méltó, amelyen magától értetődően helyére került mindez a nagyon is korlátozott méretű térben. S talán ez a lényege a megvalósult tervnek: a léptéknek megfelelően világszínvonalút alkotni. A pannonhalmi környezet szellemi és fizikai értékei, a vendéglátás és a közelmúltban megvalósult inspiráló építészeti alkotások adottak voltak, a hozzájuk való felzárkózás tette kihívássá a tervezést.

Megbízó:

Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (dr. Várszegi Asztrik főapát, Hardi Titusz iskolaigazgató)

Projektvezetők:

Rábai László, Szalai Olga, Beck Sándor (Pannonhalmi Főapátság), Barcza István, Pálffy-Józsa Kristóf (Pannonhalmi Bencés Gimnázium)

Eredeti tervezők:

Hidasi Lajos, Kiss Tibor (gimnázium épülete)

Felelős tervező:

Gutowski Robert (GUTOWSKI Építész Kft.)

Munkatársak:

Dely-Steindl Barnabás, Kovács Hunor László, Rabb Péter, Bollók Gáspár, Mizser Csongor

Tervezés: 2015

Megvalósulás: 2015-2016